

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010536
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010536.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného

H. F.,

nar. XX.X.XXXX v P., trvale bytom A. F., T. č. XXX/XX, okres Prievidza, t. č. na slobode (podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody),

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3Nt/14/2017 zo dňa 12. júna 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/233/2008 zo dňa 15. októbra 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/17/2015 zo dňa 31. mája 2016 bol obžalovaný H. F. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák., pretože dňa 08. marca 2008 o 00.30 hodine viedol po ceste II/519, po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v krvi 0,90 MG/L alkoholu, smerom z obce A. F. do P. osobné motorové vozidlo značky Citroen Berlingo evidenčné číslo F. pričom v kilometri 300 z dôvodu požitia alkoholických nápojov v ľavotočivej zákrute v smere jazdy prešiel s vozidlom vpravo, na pravú krajnicu, kde dostal šmyk, v dôsledku čoho prešiel vľavo do protismerného jazdného pruhu, kde sa zrazil s protiidúcim osobným motorovým vozidlom, značky W. X5 evidenčné číslo F., ktoré viedol ako vodič H. P., čím porušil ustanovenie § 4 ods.3 písm. b) Zákona číslo 315/1996 Zb. O premávke na pozemných komunikáciách, v dôsledku čoho H. P. utrpel zranenia - pomliaždenie ľavej strany hrudníka, pomliaždenie ľavého ramena s podkožným krvným výronom a podvrtnutie stavcov v oblasti bedrovej chrbtice, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života 15 dní a spolujazdec vo vozidle obžalovaného U. H. utrpel zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol.

Bol za to odsúdený podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 5 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej U. H. škodu vo výške 2.668,71 €.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tdo/76/2016 zo dňa 23. novembra 2016 bolo podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného H. F. odmietnuté.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného H. F. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený H. F., ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca predovšetkým poukázal na to, že odsúdený od samého začiatku tvrdí, že v inkriminovaný deň 8.3.2008 nebol vodičom motorového vozidla značky Citroën Berlingo evidenčné číslo PD XXXCD, ale v čase dopravnej nehody sedel na zadnom sedadle tohto motorového vozidla. Toto tvrdenie objektívnym spôsobom preukazuje lekárska správa zo dňa 8.3.2008, z ktorej vyplýva, že „hrudník - sériová faktúra rebier vpravo v zadnej axil. čiare v rozsahu 4 až 12 rebra“. Z uvedeného teda vyplýva, že náraz bol zozadu. Uvedená lekárska správa nebola súčasťou vyšetrovacieho spisu a ide o novú skutočnosť, ktorá nebola známa v čase, keď súd rozhodoval o veci. Ako nový dôkaz obhajca uviedol aj vyšetrenia obžalovaného na CT prístroji dňa 8.3.2008, podľa ktorého všetky jeho zranenia a zlomeniny boli spôsobené odzadu. Toto bolo následne potvrdené aj znalcom P. P. a P. L.. Obhajca tiež namietal tvrdenie Krajského súdu v Trenčíne, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že závery znaleckého posudku MUDr. Q. P. nie sú pre rozhodnutie relevantné v prvom rade preto, že ide o znalca z iného odvetvia ako chirurgia, resp. traumatológia. Na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa mali byť k obsahu svojich znaleckých posudkov vypočutí znalci P. P. a P. W.. Obhajca ďalej poukázal na to, že znalecký posudok P. D. W. č. 114/2014 bol ku dňu 18.8.2014 vypracovaný aj na základe RTG dokumentácie a CT snímky. Z vyjadrení Nemocnice s poliklinikou v Bojniciach však vyplýva, že tento znalec zdravotnú dokumentáciu H. F. oficiálne nežiadal. Tento znalecký posudok preto nie je objektívny. V závere obhajca poukázal na konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúce sa splnenia podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., vrátane výkladu pojmov „skutočnosť súdu skôr neznáma“, „nový dôkaz“, „dôkaz skôr neznámy“. Obhajca navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a obnovu konania povoliť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Úvodom vlastných dôvodov zákonný senát nadriadeného súdu poukazuje na to, že predmetná vec mu bola náhodným výberom pridelená dňa 8.3.2019.

Ďalej senát nadriadeného súdu vo všeobecnosti poukazuje na to, že inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku predstavuje zásah (legálny) do právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím vo veci, ktorý inštitút umožňuje súdu ako orgánu verejnomu moci konať a rozhodovať o veciach právoplatne rozhodnutých. Účelom konania o povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, je odstránenie prípadných justičných omylov. Preto možnosť prelomenia princípu právnej istoty vyplýva z nadriadenosti verejného záujmu na správnom, a teda spravodlivom súdnom rozhodnutí nad verejných záujmom na právnej istote.

Súčasne je však potrebné uviesť, že v konaní o povolenie obnovy konania podľa Trestného poriadku príslušný súd nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného (právoplatného) rozhodnutia, ale posudzuje otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné rozhodnutie, ako ktoré už bolo vydané.

Zo znenia ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. upravujúceho podmienky obnovy konania vyplývajú dve základné podmienky pre povolenie obnovy konania. Prvou podmienkou je zistenie nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych. Druhou podmienkou je pravdepodobnosť (nemusí ísť o absolútnu istotu), že novo zistené skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé zabezpečiť v obnovenom konaní v tomto prípade priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného (návrh na obnovu konania vo svoj prospech podal odsúdený). Tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa pritom vyplýva, že súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými právnymi úvahami a zákonnými podmienkami pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného H. F. na povolenie obnovy konania dôsledne riadil.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného rozhodoval na verejnom zasadnutí, pričom v záujme vykonania potrebného dokazovania bolo verejné zasadnutie 3-krát odročované. K vytýkanej chybe v sťažnosti odsúdeného v tom, že na verejnom zasadnutí mali byť vypočutí znalci P. P. a P. W., senát nadriadeného súdu uvádza, že znalecké dokazovanie znalcami P. Q. P. a P. D. W. (vrátane ich osobných výsluchov pred súdmi prvého a druhého stupňa) bolo vykonané už v pôvodnom konaní, pričom odvolací súd už vtedy zamietol návrh na ďalšie vypočutie znalca P. D. W. pred odvolacím súdom, keď predtým ale odvolací súd podrobne vypočul na návrh obžalovaného znalca P. Q. P.

Je síce faktom, že pôvodne senát odvolacieho súdu spochybňoval „odbornosť“ znalca P. P. vo vzťahu k odvetviu chirurgia, resp. traumatológia. Avšak na strane 10 v prvom odseku písomného vyhotovenia rozhodnutia odvolacieho súdu je uvedené, že: „Záver tohto znaleckého posudku sú podľa názoru súdu vyvrátené ostatnými dôkazmi.“ Z uvedeného potom vyplýva, že aj výsledky tohto dôkazu zahrnul odvolací súd do svojich skutkových úvah, a preto nejde o „nový“ dôkaz.

Taktiež z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že pri svojich skutkových záveroch sa zaoberal tiež dispozíciou RTG snímky obžalovaného znalcom P. W. ako aj jeho príbuzenským vzťahom s obhajcom obžalovaného. Ani v tomto prípade teda tiež nejde o nové skutočnosti.

Napokon pokiaľ v sťažnosti obhajca poukázal na výsledky CT vyšetrenia odsúdeného H. F. dňa 8.3.2008 o 04:36 hod. a 10:59 hod. - závery na č. I. 6 spisu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3Nt/14/2017 k tomuto „novému“ dôkazu, senát nadriadeného súdu uvádza, že jednak nebolo vyvrátené tvrdenie znalca P. W. že v znaleckom posudku vychádzal aj z CT vyšetrenia. A obsah tohto záveru CT vyšetrenia týkajúci sa hrudníka - „Sériová faktúra rebier vpravo v zadnej axil. čiare v rozsahu 4 - 12 rebra „ je prakticky zhodný so zistenými zraneniami uvedenými v tomto znaleckom posudku, kde jednak boli konštatované zlomeniny IV. - XII. rebra vpravo, k čomu je v znaleckom posudku ďalej uvedené, že: „k sériovej zlomenine v tejto lokalite ako vznikla - teda na pravej strane v zadnej pazuchovej čiare....“. Ani v tomto prípade teda nejde o taký nový dôkaz, ktorý by preukazoval novú skutočnosť.

Z vyššie uvedených dôvodov sa senát nadriadeného súdu stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, vrátane jeho odôvodnenia v tom, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Sťažnosť odsúdeného preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.